

Una reflexió contudent sobre l'abast de la pràctica artística

Lorenzo Valverde. Galeria Fernando Alcolea. Plaça Sant Gregori Taumaturg, 7. Barcelona. Fins al 10 de juny.

Després de la seva participació en diverses exposicions col·lectives (*Al ras. Figures d'intempèrie*, a la Fundació "la Caixa" de Barcelona; a la Casa de la Caritat; a la Sala Amadís i a ARCO dins de la mostra dels artistes becats per Banesto); individuals (al Centre d'Art Santa Mònica, on va elaborar una proposta tant

suggerent com polèmica; i a la Galeria Fernando Alcolea de Nova York) i una estada d'un any a la ciutat alemanya de Colònia, Lorenzo Valverde exposa els seus treballs més recents a la Galeria Fernando Alcolea de Barcelona.

En un moment marcat per la inestabilitat, l'heterogeneïtat i la demagògia, tant a nivell estètic com de pensament, en el qual es viu l'art com un producte de consum més, al temps que es planteja la seva fi irremissible, les obres de Lorenzo Valverde (Barcelona, 1961) constitueixen una interessant i contudent reflexió sobre l'abast de l'acte de pintar.

La postura de Valverde, contrària a la idea que tant en l'art com en la cultura, en general, tot és vàlid i tot pot conviure, defensa un art entès com una "expe-

riència i una alternativa de vida", capaç, per tant, de transformar i proporcionar opcions i solucions vàlides i allunyat d'una pràctica ortodoxa d'una feina determinada.

M.B.